

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Afvikling af fradrag for ejendomsskat af ejerboliger).

(Lovforslag nr. L 208).

Forslaget går ud på over årene 1982–1984 at afvikle fradragsretten for ejendomsskat af ejerboliger og private byggegrunde.

Efter de gældende regler i ligningslovens § 14, stk. 1, kan beløb, der er anvendt til skatter på fast ejendom, fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, uanset om ejendommen anvendes privat eller erhvervsmæssigt.

Nærværende lovforslag tilsigter at ophæve fradragsretten for de ejendomsskatter, som vedrører ejerboliger og private byggegrunde. Sådanne ejendomsskatter har karakter af private udgifter, som principielt er indkomstopgørelsen uvedkomende på samme måde som personlige skatter. Retten til at fratække personlige skatter ved indkomstopgørelsen ophævedes således ved lov nr. 452 af 8. december 1967.

De ejendomsskatter, for hvilke fradragsretten foreslås ophævet, omfatter grundskyld til primærkommuner og amtskommuner. Endvidere omfatter lovforslaget den fikserede ejendomsskyld. Denne ejendomsskyld er under afvikling og opkræves ikke af nyere ejendomme.

Efter forslaget skal afviklingen af fradragsretten omfatte ejendomsskat af ejerboliger, hvoraf lejeværdien beregnes efter procentreglerne i ligningsloven, dvs. en- og tofamiliehuse, sommerhuse, ejerlejligheder til beboelse, stuehuse til landbrug m. v. og de såkaldte blandede ejendomme, dvs. ejendomme, der både bebos af ejeren og anvendes erhvervsmæssigt, og som højst rummer to selvstændige lejligheder.

For øvrige ejendomme sker der ikke ændringer i fradragsretten, idet ejendomsskatterne for disse ejendomme i almindelighed har karakter af erhvervsmæssige driftsudgifter.

Lovforslaget tilsigter som nævnt en afvikling af fradragsretten over årene 1982–84. Det foreslås derfor, at der for årene 1982–84

kan fradrages henholdsvis 75 pct., 50 pct. og 25 pct. af den del af ejendomsskatterne, som vedrører ejerboligen.

Ophævelsen af fradragsretten for ejendomsskatter af ejerboliger vil indebære en vis forøgelse af boligudgifterne for ejere af sådanne ejendomme. Det foreslås derfor samtidig, at den amtskommunale grundskyld i årene 1982–85 nedsættes til henholdsvis 13, 12, 11 og 10 promille. Endvidere henstiller regeringen til primærkommunerne at foretage nedsættelser af de kommunale grundskyldpromiller, således at der bliver tale om stort set uændret udskrivning af grundskyld i forhold til 1981.

Det må antages, at lovforslaget vil medføre et vist merarbejde for de lignende myndigheder i forbindelse med fordelingen af ejendomsskatterne på ejendomme, der både anvendes erhvervsmæssigt og som bolig for ejeren.

Forslagets provenumæssige virkninger for stat og kommuner kan kun anslås rent skønsmæssigt. Statens merprovenu i forhold til 1981 kan med uændrede udskrivningsregler for årene 1982–85 skønsmæssigt anslås til henholdsvis 170 mill. kr., 355 mill. kr., 555 mill. kr. og 760 mill. kr. Under forudsætning af, at grundskylden i øvrigt for disse år fastholdes på samme niveau som for 1981, kan kommunernes merprovenu skønsmæssigt anslås til henholdsvis 150 mill. kr., 305 mill. kr., 460 mill. kr. og 620 mill. kr.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):

Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om frigørelsesafgift m. v. af fast ejendom. (Ændringer som følge af indførelse af kontantvurdering).

(Lovforslag nr. L 209).

Regeringen har fremsat forslag om indførelse af kontantvurdering af fast ejendom. Ifølge forslaget skal vurderingsrådene ansætte ejendommene efter det hidtil anvendte princip om sædvanlig prioritering, det vil sige ud fra den prioritering, der er sædvanlig for ejendomme af den pågældende art og beliggenhed. Der skal derefter maskinelt ske

[Ministeren for skatter og afgifter]

en omregning til, hvad ejendommene må antages at kunne handles til, såfremt de handles kontant.

Indførelse af kontantvurdering vil kræve ændringer hovedsagelig af teknisk karakter af loven om frigørelsesafgift m. v. af fast ejendom, der indeholder regler om frigørelsesafgift og afståelsesafgift. Ejendommens ejendomsværdi indgår i beregningen af både frigørelsesafgiften og afståelsesafgiften.

Frigørelsesafgift svares, når en landbrugs-ejendom m. v. overføres fra landzone til byzone eller sommerhusområde. Herved opnås ret til bebyggelse og udstykning m. v. Pligten til at svare frigørelsesafgift er en følge af, at landbrugsjorden, mens den lå i landzone, er blevet lempeligere vurderet og dermed lempeligere beskattet.

Frigørelsesafgift svares af forskellen mellem ejendomsværdien før og efter zoneoverførslen. Efter indførelse af kontantvurdering vil begge ejendomsværdier være kontantværdier. Ved forslaget om, at den seneste ejendomsværdi før zoneoverførslen skal forhøjes eller formindskes med eventuelle årsreguleringer, sikres, at frigørelsesafgift kun svares af selve den værdiforøgelse, der følger af zoneoverførslen.

Den afgiftspligtige kan inden 4 år kræve ejendommen overtaget af kommunen. Det foreslås, at ejendommen skal kunne kræves overtaget for et beløb svarende til kontant-ejendomsværdien ved den vurdering, der skal foretages umiddelbart efter zoneoverførslen.

For de landbrugsejendomme, der ved by- og landzonelovens ikrafttræden den 1. januar 1970 kom i byzone, og for hvilke ejerne afgav erklæring om, at de ønskede frigørelsesafgiftslovens regler anvendt på ejendommene, indtræder pligt til at svare frigørelsesafgift senest ved 17. almindelige vurdering. Ejerne har i den mellemliggende tid til gengæld haft den fordel, at deres jord er blevet vurderet og dermed beskattet, som om den lå i landzone.

Der resterer nu kun ca. 125 ejendomme af denne kategori.

Frigørelsesafgift af disse ejendomme skal svares af forskellen mellem ejendomsværdien ved den senest foretagne vurdering før 17. almindelige vurdering og ejendomsværdien ved 17. almindelige vurdering.

Ejendomsværdien ved den senest foretagne vurdering før 17. almindelige vurdering er ansat efter princippet om sædvanlig prioritering. For at gøre de to værdier sammenlignelige foreslås det, at det er den ejendomsværdi, vurderingsrådet ansætter for ejendommene efter princippet om sædvanlig prioritering ved 17. almindelige vurdering, der skal indgå i beregningen af frigørelsesafgiften.

Ejerne har i de mellemliggende år kunnet påregne, at kommunen skulle overtage ejendommene i forbindelse med afgiftspligtens indtræden ved 17. almindelige vurdering for ejendomsværdien, der var opgjort efter det hidtil anvendte princip om sædvanlig prioritering. Det foreslås at opretholde dette princip.

Ved den første afståelse af en ejendom efter, at der er indtrådt pligt til at svare frigørelsesafgift, skal der svares afståelsesafgift i stedet for særlig indkomstskat. Afståelsesvederlaget vil som oftest være en prioriteret pris, da ejendomme sjældent handles kontant. Afståelsesafgift svares af forskellen mellem afståelsesvederlaget og ejendomsværdien ved den vurdering, der er foretaget umiddelbart efter zoneoverførslen.

For at gøre de to beløb sammenlignelige foreslås det, at afståelsesvederlaget skal sammenlignes med den ejendomsværdi, vurderingsrådet har ansat for ejendommen efter princippet om sædvanlig prioritering ved den ovennævnte vurdering.

Herudover foreslås en mindre ændring af reglerne om sikkerhedsstillelse ved henstand.

Lovforslaget vil formentlig ikke give anledning til væsentlige administrative problemer.

Det må antages, at provenutabet i de nærmeste år vil blive af meget begrænset størrelsesorden.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):

Jeg skal hermed tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v. (Familieoverdragelse af landbrugsejendomme).

(Lovforslag nr. L 210).